

Sygn. akt IV U 615/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 marca 2015r. w S.

odwołania S. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 9 maja 2014 r. Nr (...)

w sprawie S. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 615/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 9 maja 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił S. M. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz jest członkiem OFE i nie złożył wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Organ rentowy nie uznał ubezpieczonemu żadnego okresu pracy jako pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od w/w decyzji złożył S. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że do pracy w warunkach szczególnym powinien mu zostać zaliczony okres pracy w Państwowym Ośrodku (...) w S. w okresie od 15 września 1972 r. do 31 grudnia 1992r., kiedy to pracował w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku tokarz i frezera obsługując maszyny w ruchu służące do obróbki, skrawania czyli do obróbki wiórowej odlewów żeliwnych (k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (k.7-8).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **S. M.** w dniu (...)rok życia. W dniu 11 kwietnia 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Decyzją z dnia 9 maja 2014r. organ rentowy odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 28 lat, 5 miesięcy i 17 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 25 lat, 5 miesięcy i 9 dni, a okresy nieskładkowe 8 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony nie udowodnił stażu pracy w warunkach szczególnych w żadnym wymiarze.

Ubezpieczony jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego od dnia 16 maja 1999 r. i nie złożył wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (wniosek o emeryturę k. 1v, raport z analizy konta k. 5 akt emerytalnych, okoliczność niesporna k. 16-16v).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. M. jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Wszystkie przesłanki dotyczące przyznania prawa do emerytury w warunkach szczególnych muszą być spełnione kumulatywnie, aby to prawo przysługiwało ubezpieczonemu. Zatem niespełnienie chociażby jednej z nich powoduje, że powyższe prawo nie przysługuje. W okolicznościach niniejszej sprawy bezspornie ubezpieczony S. M. jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego od dnia 16 maja 1999 r. jak również w złożonym wniosku o emeryturę dnia 11 kwietnia 2014 r. wskazał, że nie wnosi o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (k.1v akt emerytalnych). Ponadto na rozprawie dnia 6 marca 2015 r. ubezpieczony przyznał, że po doręczeniu mu zaskarżonej decyzji takiego wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa również nie składał do organu rentowego. Takiego wniosku nie zawarł także w treści odwołania. Powyższe już wskazuje, że ubezpieczony nie spełnił jednej z przesłanek wymienionych w art. 184 ust.

2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, co powoduje że odwołanie ubezpieczonego jest niezasadne. Wobec niespełnienia wymogu do przyznania emerytury wynikającego z art. 184 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zbędne stało się przeprowadzanie postępowania dowodowego na okoliczność, czy na datę 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony posiada staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat. Z powyższych względów Sąd nie przeprowadzał postępowania dowodowego na okoliczności związane z wykonywaniem przez ubezpieczonego pracy w warunkach szczególnych w okresie od 15 września 1972r. do 31 grudnia 1992 r. w Państwowym Ośrodku (...) w S..

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.